

Izrek

Člen 3 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES z dne 26. maja 2003, je treba razlagati tako, da presoja vplivov na okolje, kakršna je določena v tem členu, ne vključuje presoje vplivov zadevnega projekta na vrednost materialne lastnine. Vendar je premoženjska škoda, če je neposredna gospodarska posledica vplivov javnega ali zasebnega projekta na okolje, vključena v cilj, ki ga uresničuje ta direktiva.

V skladu s pravom Unije in brez poseganja v manj stroga pravila nacionalnega prava na področju odgovornosti države okoliščina, da je bila v nasprotju z zahtevami iz navedene direktive presoja vplivov na okolje opuščena, sama po sebi načeloma posamezniku ne daje pravice do povrnitve navadne premoženjske škode, ki je nastala z zmanjšanjem vrednosti njegove nepremičnine zaradi vplivov tega projekta na okolje. Vendar mora nacionalno sodišče preveriti, ali so izpolnjene zahteve iz prava Unije, ki veljajo na področju pravice do odškodnine, še zlasti obstoj neposredne vzročne zveze med zatrjevano kršitvijo in nastalo škodo.

(¹) UL C 319, 29.10.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests proti Ablessio SIA

(Zadeva C-527/11) (¹)

(DDV — Direktiva 2006/112/ES — Členi 213, 214 in 273 — Identifikacija davčnih zavezancev za DDV — Zavrnitev dodelitve identifikacijske številke za DDV, ker davčni zavezanec nima materialnih, tehničnih in finančnih sredstev za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti — Zakonitost — Boj proti davčnim utajam — Načelo sorazmernosti)

(2013/C 141/10)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Tožena stranka: Ablessio SIA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga člena 214 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) v zvezi s členom 273 iste direktive – Nacionalna zakonodaja, ki določa možnost zavrnitve vpisa v register davčnih zavezancev za DDV, če davčni zavezanec ne predloži podatkov oziroma predloži napačne podatke glede svoje materialne, tehnične in finančne sposobnosti za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti – Zavrnitev vpisa družbe v register davčnih zavezancev za DDV, ker nima sposobnosti za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti.

Izrek

Člene 213, 214 in 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotujejo temu, da davčna uprava države članice zavrne dodelitev identifikacijske številke za davek na dodano vrednost družbi zgolj zato, ker meni, da nima materialnih, tehničnih in finančnih sredstev za opravljanje prijavljene ekonomske dejavnosti, in ker je imetnik deležev te družbe prej že večkrat dobil tako številko za druge družbe, ki niso nikoli dejansko opravljale ekonomske dejavnosti in katerih deleži so bili kmalu po pridobitvi te številke preneseni na drugo osebo, ne da bi zadevna davčna uprava na podlagi objektivnih elementov dokazala, da obstajajo resni pokazatelji, na podlagi katerih je mogoče posumiti, da bo identifikacijska številka za davek na dodano vrednost zlorabljena. Predložitveno sodišče mora presoditi, ali je davčna uprava navedla resne pokazatelje tega, da v zadevi iz postopka v glavni stvari obstaja tveganje utaje.

(¹) UL C 6, 7.1.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) – Nemčija) – Agrargenossenschaft Neuzelle eG proti Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Zadeva C-545/11) (¹)

(Skupna kmetijska politika — Uredba (ES) št. 73/2009 — Člen 7(1) in (2) — Modulacija neposrednih plačil, dodeljenih kmetom — Dodatno znižanje zneskov neposrednih plačil — Veljavnost — Načelo varstva legitimnih pričakovanj — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2013/C 141/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Tožena stranka: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) – Veljavnost člena 7(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16) – Višje znižanje zneskov neposrednih plačil za leta od 2009 do 2012 od predvidenega v Uredbi (ES) št. 1782/2003 – Načelo varstva legitimnih pričakovanj

Izrek

1. Ob preučitvi prvega vprašanja se niso pokazali nobeni elementi, ki bi lahko vplivali na veljavnost člena 7(1) Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 glede na načelo varstva legitimnih pričakovanj.
2. Ob preučitvi drugega vprašanja se niso pokazali nobeni elementi, ki bi lahko vplivali na veljavnost člena 7(2) Uredbe št. 73/2009 glede na načelo prepovedi diskriminacije.

(¹) UL C 25, 28.1.2012.

Pritožba, ki jo je Zdeněk Altner vložil 8. junija 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2012 v zadevi T-535/11, Altner proti Komisiji

(Zadeva C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Pritožnik: Zdeněk Altner (zastopnik: J. Čapek, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 7. marca 2013 pritožbo zavrnilo in Zdeněku Altnerju naložilo, da nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Poljska) 22. januarja 2013 – Marcin Jagiełło proti Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Zadeva C-33/13)

(2013/C 141/13)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marcin Jagiełło

Tožena stranka: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1) in (2) v povezavi s členom 5(1) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) razlagati tako, da preprečuje, da bi se za dobavo blaga lahko štela prodaja, ki jo opravi oseba, ki s soglasjem druge osebe trguje pod firmo te druge osebe zaradi prikrivanja lastne gospodarske dejavnosti?
2. Ali je treba člen 17 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero razlagati tako, da nasprotuje odbitku vstopnega davka z računa, ki ga je izdala oseba, ki je pri prodaji blaga, ki jo je opravila druga oseba, le dala na razpolago svojo firmo, ne da bi bilo dokazano, da je kupec vedel ali bi na podlagi objektivnih okoliščin lahko predvideval, da je bila transakcija, pri kateri je sodeloval, povezana s kaznivim dejanjem ali drugimi nepravilnostmi, ki jih je zagrešil izdajatelj računa ali oseba, s katero je ta sodeloval?